

УДК 611-053.4-047.37

ДОСЛІДЖЕННЯ ЗМІН ТІЛОБУДОВИ ДІТЕЙ
МОЛОДШОЇ ШКІЛЬНОЇ ГРУПИ

Н.В. МЄРАДЖИ, О.І. ХРИСТЮК, Л.В. КОНДРАТЬЄВА
Вінницький інститут конструювання одягу і підприємства

Серед різноманітного асортименту швейних виробів, які виготовляються підприємствами України, значна частина належить виготовленню дитячого одягу. З розвитком промислового виробництва підвищуються вимоги до якості дитячого одягу враховуючи особливості статури дітей. Тому актуальним питанням є дослідження особливостей статури різних етапів розвитку дітей, що дасть змогу створити більш якісний і комфортний одяг.

Конституційні особливості статури стають очевидними з ранніх етапів розвитку дитини: одні діти володіють крихкою, витонченою статурою, інші – міцними м'язами і відносно короткими кінцівками, треті відрізняються переважанням жирової тканини від м'язової.

Вивчаючи державні стандарти виділено 446 типів фігур дівчаток – з обхватом грудей від 48 до 112см, зростом від 86 до 188 см та обхватом талії від 42 см до 102 см, дев'яти повнотних груп. Для хлопчиків, нараховують 459 типових фігур, з обхватом грудей від 48 см до 120 см, зростом від 86 см до 206 см та обхватом талії від 42 см до 108 см, восьми повнотних рядів [1].

У нашій країні широке поширення набула оцінка статури дітей з використанням схеми В. Г. Штефко – А. Д. Островського, що виділяє чотири основні типи: астеноїдний, торакальний, ідеальний, м'язовий, дегістивний і кілька додаткових. У даній схемі враховуються ступінь розвитку мускулатури і жировідкладення, форма грудної клітки, яка може бути плоскою, вузькою і довгою, циліндричною, конічною (мати вигляд усіченого конуса з вершиною вгорі і основою внизу); форма живота (упала, пряма, опукла); форма спини (сутула, пряма, сплюснена) [2]. Всі ці ознаки визначаються візуально, характерний вигляд фігури визначається їх комбінацією. Використання даної схеми дозволяє виділити наступні типи статури: а) астеноїдний, т) торакальний, і) ідеальний, м) м'язовий, мд) м'язово-дегістивний, д) дегістивний (рис. 1).

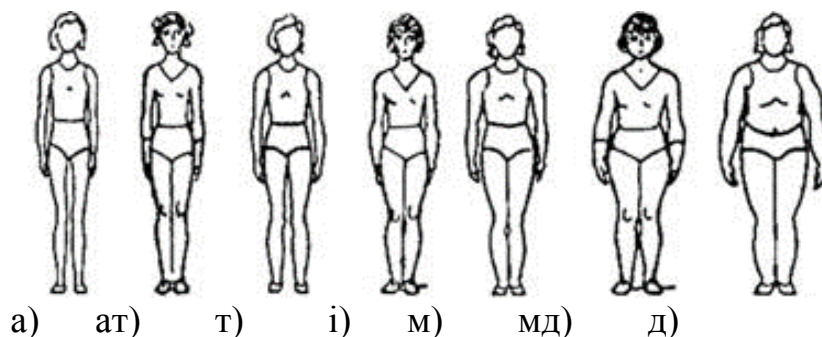

Рис.1. Зображення типів статури дітей дошкільного віку: : а) астеноїдний, т) торакальний, і) ідеальний, м) м'язовий, мд) м'язово-дегістивний, д) дегістивний

Діти за віковими групами поділяються на: дошкільнята 3 – 6,5 років, молодша шкільна група – хлопчики 6,5-12 років; дівчата 6,5 – 11,5 років, старша шкільна група – хлопчики 12 – 15,5 років; дівчата 11,5 – 15,5 років, підлітки 15,5 – 18 років.

Пропорціями тіла людини називають відношення розмірів її окремих частин. Виділяють три основних типи пропорцій: доліхоморфний, мезоморфний, брахіморфний. Зміни відбуваються в основному за рахунок зменшення відносних розмірів голови, тулуба і збільшення відносної довжини кінцівок. Наприклад, висота голови новонародженого становить приблизно – 25% довжини тіла, довжина ніг, близько – 33%, а обхват голови дорівнює обхвату грудей [2].

В результаті дослідження виявлено, що у ясельній віковій групі, а саме 2 роки, зріст хлопчиків вищий за дівчат. Але вже в дошкільній віковій групі дівчата випереджають хлопчиків за зростом (рис 2).

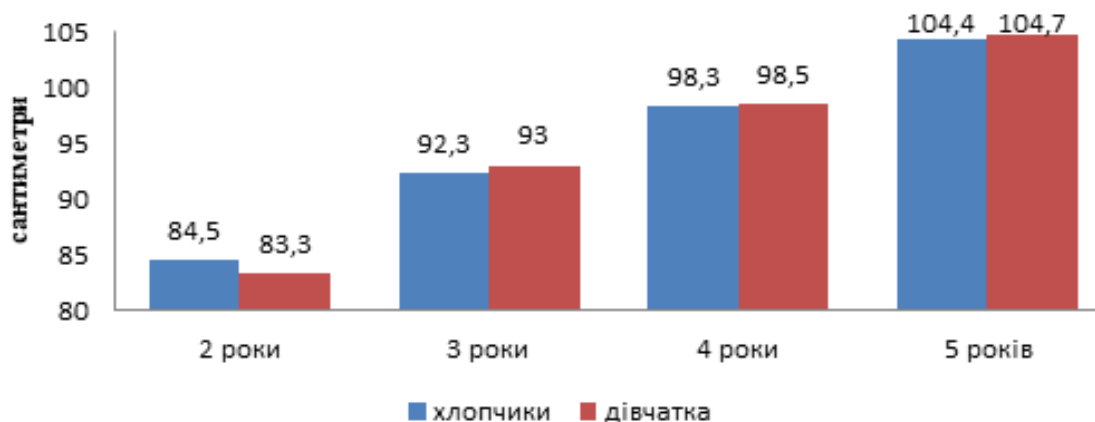

Рис. 2. Графік зростових змін дошкільньої групи

Вікові зміни полягають також в різкій зміні відношення між окремими частинами тіла. Зміни пропорції окремих частин тіла дітей в процесі росту по рокам відбувається нерівномірно. Тому, одяг для дітей за своїм розміром не може бути ні зменшеною копією одягу для дорослих, ні однаковими за своїми пропорціями з одягом для дітей різного віку.

Література

1. Баранова Т. М. Удосконалення антропометричної інформаційної бази для проектування плечового одягу дівчат: дис. ... канд. техн. наук: 05.19.04 / Баранова Тетяна Миколаївна. – К. : КНУТД, 2007. – 272 с.

2. Дітковська О. А. Розробка методу визначення та оцінки антропометричних параметрів тіла дівчаток молодшої шкільної групи для проектування одягу : дис. ... канд. техн. наук : 05.18.19 / Дітковська Олеся Анатоліївна. – Хмельницький, ХНУ, 2010. – 230 с.

3. Дунаевская Т.Н. Размерная типология населения с основами анатомии и морфологии: (учеб. пособие для студ. вузов) Т.Н. Дунаевская Е.Б. Коблякова, Г.С. Ивлева – (2-е изд., испр. и доп.) – М.: Легкая индустрия, 1980. – 216 с.